

Isolation and Application of Thiobacillus Ferrooxidans in Removal of Heavy Metals

Naghavi, N., and Emtiazi, G.

Biology Dept., College of Science, Isfahan University

Abstract

Distribution and growth of *Thiobacillus ferrooxidans* in some areas in Iran (Segzi mineral water and Muteh's gold mine), and the growth of this organism were investigated. When sulfur was used as the sole source of energy, a decrease in pH after one month was observed.

In the medium B, which contained ferrous iron as the sole energy source, growth was indicated by ferric iron deposition, in contrast to control medium . In this medium, almost no pH change was shown after one month. When the primary pH was lowered, the spontaneous chemical oxidation of iron was reduced. The growth in solid media was indicated by production of deposits on colonies of bacteria. Liquid media was sterilized by filtration. The microscopic morphology of bacteria was studied after solubilization of deposits by diluted hydrochloric acid or EDTA.

Thiobacillus ferrooxidans is highly distributed in Segzi mineral water and Muteh's gold mine, but direct culture of stream water, municipal waste water and textile manufacturing effluent were negative. This organism is also able to extract 50% of Nikel from ore. Therefore, this organism can be used for heavy metal removal from activated sludge.

جداسازی تیوباسیلوس فرواکسیدانس و کاربرد آن در حذف فلزات سنگین

گیتی امتیازی*

نفیسه نقوی*

چکیده

در این تحقیق گستردگی تیوباسیلوس فرواکسیدانس در برخی نواحی و حضور احتمالی این میکرووارگانیسم (در آب معدنی سگزی و معدن طلای موته) مورد بررسی قرار گرفت و نتایج رشد این میکرووارگانیسم در محیط‌های کشت مطالعه شد. در صورت وجود گوگرد احیاء به عنوان تنها منبع انرژی، کاهش شدید pH بعد از رشد یک ماهه مشاهده گردید. در محیط کشت B که در آن از آهن فرو به عنوان تنها منبع انرژی استفاده شده بود، رشد میکرووارگانیسم با ایجاد رسوبات آهن فریک نسبت به کشت شاهد مشخص گردید. در این محیط کشت، کاهش ناچیز pH بعد از رشد یک ماهه ایجاد شد. در صورت پایین بودن pH اولیه، اکسیداسیون شیمیایی و خود به خودی آهن به میزان زیادی کاهش می‌یافتد. برای تأیید حضور تیوباسیلوس فرواکسیدانس، از محیط‌های مایع، در محیط کشت جامد آگارز کشت انجام گردید و رشد باکتری با ایجاد رسوبات در امتداد خطوط تلقیح مشخص شد. استریلیزاسیون محیط‌های واجد آهن فرو، جهت جلوگیری از اکسید شدن آهن در فشار اتوکلاو، با استفاده از فلیتراسیون انجام گردید و محیط‌های جامد، بدون استریلیزاسیون مورد استفاده قرار گرفتند. در مطالعات میکروسکوپی نوری و با انحلال رسوبات در اسید کلریدریک رقیق یا EDTA رقیق، شکل ظاهری باکتری‌ها مورد مطالعه قرار گرفت. این میکرووارگانیسم به صورت فراوان در آب معدنی سگزی و معدن طلای موته وجود دارد، ولی کشت مستقیم از آب رودخانه، پساب شهری و پساب کارخانه نساجی روی محیط کشت جامد فاقد این میکرووارگانیسم بود. میزان استخراج نیکل از سنگ معدن در حضور تیوباسیلوس فرواکسیدانس به میزان ۵۰٪ در طی ۴ تا ۶ روز هواهی می‌باشد. بنابراین، این میکرووارگانیسم می‌تواند در حذف فلزات سنگین از لجن فعال مؤثر باشد.

حذف شیمیایی:

شامل اسیدی کردن لجن یا استفاده از برخی مواد شیمیایی مانند اگزالیک اسید یا آهن فریک است. اگزالیک اسید، آهن را به میزان زیادی محلول کرده، از لجن حذف می‌کند و آهن فریک نیز موجب اکسید و محلول شدن برخی فلزات (به

مقدمه

تصفیه فاضلاب معمولاً موجب ایجاد مقادیر زیادی لجن دفعی می‌شود که مشکلات زیست محیطی به وجود می‌آورد و به علت وجود فلزات سمی بالاتراز سطح استاندارد، نمی‌توان از آن به عنوان کود کشاورزی استفاده کرد [۲]. این فلزات، به وسیله گیاهان جذب شده، وارد چرخه غذایی می‌شوند و بنابراین باید از لجن حذف گردد. برای حذف فلزات از لجن، روش‌های مختلفی به کار می‌رود [۳]:

* - دانشگاه اصفهان - دانشکده علوم - گروه زیست شناسی

** - دانشگاه اصفهان - دانشکده علوم - گروه زیست شناسی

خصوص در pH پایین) می‌شود.

اما حذف شیمیایی دارای مشکلاتی است. به عنوان مثال

استفاده از اسید موجب بالا رفتن هزینه تصفیه پساب می‌شود و

استفاده زیاد از آهن نیز موجب هیدروفوبیک شدن خاک و

اختلال در نفوذ آب و هوای گردد [۲].

حذف با استفاده از فروشویی بیولوژیکی^۱:

در این روش از میکروارگانیسم‌ها برای حذف فلزات

استفاده می‌شود. بیشتر دانشمندان، گونه‌های تیوباسیلوس

اسیدوفیل کلاسیک را پیشنهاد می‌کنند که محدوده pH آنها کمتر

از ۴ می‌باشد [۲]. برای به کار گیری این گونه‌ها ابتدا باید لجن

اسیدی شود و همچنین برای تیوباسیلوس فروکسیدانس^۲,

سولفات فرو نیز به لجن اضافه می‌شود. استفاده از این مواد

شیمیایی موجب افزایش هزینه این روش نیز می‌شود [۲]. اما

نتایج اخیر نشان می‌دهد که می‌توان به جای اسیدی کردن اولیه،

استفاده در زمینهای کشاورزی

فاز جامد با pH پایین

فاز مایع → رشد T. ferrooxidans و → اسیدی کردن اولیه،

اضافه کردن سولفات فرو

انحلال فلزات

pH افزایش

→ رسبوب یافتن و استخراج فلزات در محلول با pH بالا

از مخلوطی از گونه‌های نوتروفیل تیوباسیلوس تولید کننده اسید

مانند تیوباسیلوس نوولوس^۳ به صورت همیاری استفاده کرد [۳].

پس از انحلال فلزات، با روش‌های جداسازی جامد از

مایع، فاز مایع جدا می‌شود. سپس با بالا بردن pH، فلزات رسوب

یافته از محلول جدا می‌شوند. pH اسیدی جامداتی که در ابتدا از

فاز مایع جدا شده‌اند نیز باید قبل از استفاده در زمینه‌های

کشاورزی به حد خشی برسد که می‌توان از محلولی که فلزات در

pH بالا از آن جدا شده‌اند برای این منظور استفاده کرد. همچنین

در صورتی که جداسازی فلزات از لجن به طور انتخابی انجام

گیرد، می‌توان آنها را مجدداً به صنعت بازگرداند [۳]. شمای

کلی مراحل اکسیداسیون و انحلال بیولوژیک فلزات از لجن

فعال در زیر نمایش داده شده است.

1- Bioleaching

2- Thiobacillus Ferrooxidans

3- T. novellus

استریلیزاسیون

محیط A با حرارت مرطوب اتوکلاو استریل گردید. اما محیط‌های B و C به سه صورت تهیه شدند. در حالت اول، هیچ‌کدام از محلول‌ها استریل نشد. در حالت دوم، استریلیزاسیون هر دو محلول به طور جداگانه در حرارت مرطوب اتوکلاو انجام گردید و در حالت سوم، محلول اول با استفاده از فیلتراسیون و محلول دوم در اتوکلاو استریل گردید. به علت این که در فشار اتوکلاو، آهن فروکسید شده، رسوبات فریک در محلول ایجاد می‌شد و در صورت استریل نگردید که در شاهد نیز مشاهده می‌گردید، از روش سوم برای استریلیزاسیون محیط‌های کشت استفاده گردید.

محیط کشت جامد

محیط B با استفاده از ژل آگارز، به میزان ۸ گرم در لیتر، به صورت جامد و بدون استریلیزاسیون تهیه گردید. به علت این که آگار ممکن است برای میکروارگانیسم‌های اتوتروف فرمی باشد و در مطالعات قبلی، رشد تیوباسیلوس فروکسیدانس در محیط کشت آگاردار منفی گزارش شده بود [۵]، در این مطالعه از ژل آگارز برای تهیه محیط کشت جامد استفاده گردید که اثر منفی روی رشد این میکروارگانیسم نداشت.

جدول ۱ با مقایسه روش‌های مورد استفاده برای حذف فلزات سنگین از لجن فعال

فلزات سنگین از لجن فعال، اهمیت استفاده از میکروارگانیسم‌ها را برای این منظور نشان می‌دهد.

مواد و روشها

در این مطالعه، با کتری تیوباسیلوس فروکسیدانس که در استخراج فلزات و صنعت تصفیه پساب دارای اهمیت است، از برخی مناطق کشور جداسازی شده و کاربرد آن در استخراج برخی فلزات سنگین مورد مطالعه قرار گرفته است.

نمونه‌ها

نمونه‌ها از محلهای که احتمال وجود این میکروارگانیسم‌ها در آنها وجود داشته باشد تهیه گردید. نمونه‌های آب و خاک از معدن استخراج طلای موته و چشمۀ آب معدنی سگری مورد آزمایش قرار گرفت. برای تلقيق نمونه‌های خاک، سوسپانسیون ۷gr/۱۰۰ml از خاک تهیه شد و نمونه‌های خاک، سوسپانسیون ۱۰۰ml از سوسپانسیون به ۵-۷ میلی لیتر از سوسپانسیون به ۱۰۰ml محیط کشت مایع تلقيق شد. برای هر کدام از کشت‌های نمونه یک شاهد حاوی محیط کشت و بدون نمونه در نظر گرفته شد تا تغییرات نمونه با شاهد مقایسه شود.

پس از رشد به مدت ۱ ماه در دمای ۳۵°C که در محیط A با ایجاد کدورت و کاهش pH و در محیط‌های B و C با ایجاد رسوبات نارنجی رنگ و با حالت زنگزدگی در کشت نمونه نسبت به شاهد تشخیص داده می‌شد (رسوبات هیدروکسید فریک) از سوسپانسیون شاهد و نمونه به طور جداگانه در محیط‌های جامد کشت داده شد.

محیط‌های کشت مایع

سه نوع محیط کشت مورد استفاده قرار گرفت. محیط واحد گوگرد کلورئیدی به عنوان منبع انرژی (محیط A)، محیط واحد آهن فرو به عنوان منبع انرژی و pH=۲/۷ (محیط B) و محیط کشت واحد آهن فرو به عنوان منبع انرژی و pH=۲ (محیط C).

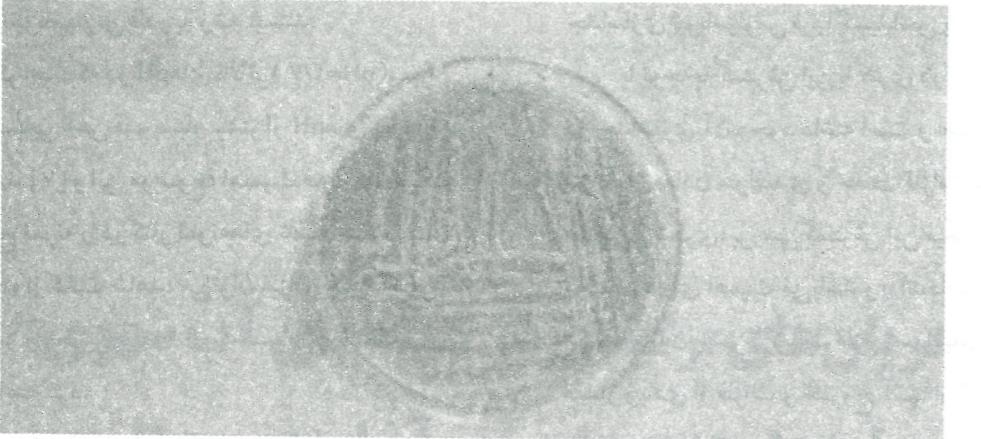
ترکیبات محیط A شامل S ۱۰g/L، K₂HPO₄ ۳g/L،

تیمار	فوايد	نقايص
اسیدی کردن آهن	انحلال و حذف فلزات حذف فلزات سمی سنگین	افزایش هزینه تصفیه پساب ایجاد خاصیت آبگریزی، آلودگی ثانویه
اگزالیک اسید	انحلال آهن افزایش استحکام لجن	خروج مواد غذایی دیگر
باکتری‌ها و قارچهای فعال	حذف فلزات سنگین سمی، ذخیره نیتروژن و فسفر، حذف میکروارگانیسم‌های پاتوژن	

جدول ۱- مقایسه برخی روش‌های شیمیایی و بیولوژیکی در حذف فلزات سنگین از لجن فعال

جدول ۲- تغییر رنگ در محیط‌های کشت B و C بعد از رشد یک ماهه در pH=۲/۷

نمونه	تغییر رنگ در کشت نمونه	تغییر رنگ در کشت شاهد
آب معدنی سگزی	+	±
طلای موته	+	±

شکل ۱- مورفولوژی کلنی تیوباسیلوس فروکسیدانس در محیط C

جدول ۶- استخراج نیکل و کبات از سنگ معدن

درصد کالت آزاد شده	درصد نیکل آزاد شده	نمونه شاهد
%۴۰	%۳۰	
%۷۰	%۸۰	نمونه + تیوباسیلوس فروکسیدانس

باکتری در آنها وجود داشت تهیه گردید. همچنین در نمونه‌هایی از آب رودخانه و پساب شهری این باکتری مشاهده نشد.

در دو محیط حاوی گوگرد احیا و آهن فرو رشد این

میکروارگانیسم مورد بررسی قرار گرفت. در محیط اول، کاهش شدید pH پس از رشد میکروارگانیسم‌ها مشاهده گردید که

نتیجه اکسیداسیون گوگرد به وسیله تیوباسیلوس فروکسیدانس و سایر گونه‌های احتمالی جنس تیوباسیلوس می‌باشد. این نتایج

نشان می‌دهد که علیرغم مطالعات قبلی، در محیطی که در آن گوگرد وجود داشته باشد، نمی‌توان مطمئن بود که تیوباسیلوس

فروکسیدانس جداسازی شده است، زیرا سایر گونه‌های جنس تیوباسیلوس نیز می‌توانند با اکسیداسیون گوگرد به عنوان منبع

انرژی رشد نمایند و بنابراین از محیط دوم برای جداسازی این میکروارگانیسم استفاده شد.

در محیط دوم که از جنس تیوباسیلوس، فقط تیوباسیلوس

فروکسیدانس قادر به رشد می‌باشد، کاهش pH ناچیزی مشاهد

شد اما رسوبات هیدروکسید فریک به میزان زیاد در محیط

ایجاد گردید که نشانه رشد تیوباسیلوس فروکسیدانس می‌باشد.

در این محیط، به علت عدم وجود گوگرد (منبع انرژی)، سایر

کوکوباسیل‌های بسیار کوچک دوتایی و تکی که هاله‌هایی در اطراف آنها وجود داشت مشاهده می‌شد. مواد اطراف سلول‌های باکتریایی، احتمالاً رسوبات محلول نشده آهن می‌باشند.

- استخراج عناصر: نتایج حاصل از استخراج عناصر توسط این میکروارگانیسم‌ها در جدول ۶ نشان داده شده است.

- بررسی رشد میکروارگانیسم‌های دیگر در محیط کشت جامد: آلدگی ناشی از مواد اولیه محیط کشت مشاهده نگردید و از میکروارگانیسم‌های هوایی، نوعی فارچ با ظاهر پرزی و رنگ سفید قادر به رشد بر روی این محیط کشت بود.

بحث و نتیجه گیری

از آنجایی که تیوباسیلوس فروکسیدانس قادر به زندگی در pH=۱-۶ می‌باشد می‌توان این میکروارگانیسم را در محیط‌های مختلف وارد گوگرد یا آهن جستجو کرد [۶].

در این مطالعه نمونه‌هایی از دو ناحیه که احتمال وجود این

جدول ۳- تغییر رنگ در محیط‌های کشت B و C بعد از رشد یک ماهه در pH=۲

نمونه	تغییر رنگ در کشت نمونه	تغییر رنگ در کشت شاهد
آب معدنی سگزی	+	-
طلای موته	+	-

جدول ۴- تغییر pH در محیط‌های کشت B و C بعد از رشد یک ماهه در pH=۲/۷

نمونه	کاهش pH نمونه	کاهش pH شاهد
آب معدنی سگزی	۰/۳	۰/۳
طلای موته	۰/۳	۰/۳۵

جدول ۵- تغییر pH در محیط‌های کشت B و C بعد از رشد یک ماهه در pH=۲

نمونه	کاهش pH نمونه	کاهش pH شاهد
آب معدنی سگزی	۰/۱	۰/۱
طلای موته	۰/۱	۰/۱

نتایج

- ایجاد رسوبات هیدروکسید فریک در محیط مایع: نتایج ایجاد تغییر رنگ در دو نمونه خاک آب معدنی سگزی و طلای موته بعد از رشد یک ماه همراه با هواهدی در جداول ۲ و ۳ آورده شده است.

- تغییرات pH: هر کدام از نمونه‌های خاک و آب اندازه گیری شد و در همه نمونه‌ها حدود ۶ بود. پس از کشت، در محیط کشت A کاهش شدید pH مشاهده شد، به طوری که بعد از یک ماه pH به حدود ۵/۲ کاهش پیدا کرد.

در محیط‌های کشت B و C، تغییرات pH اندازه گیری شد و کاهش ناچیزی در pH مشاهده گردید. نتایج بعد از رشد یک ماهه همراه با هواهدی در جداول ۴ و ۵ آورده شده است.

جداسازی تیوباسیلوس فروکسیدانس پیشنهاد می شود. با توجه به گسترش این باکتری در کشور ما و مشکلاتی که در جداسازی آن وجود داشته است و اهمیت آن در استخراج فلزات از معادن سولفیدی و حذف فلزات سمی از پساب های صنعتی و شهری، بررسی گسترش این میکروراگانیسم در نواحی مختلف دارای اهمیت می باشد و با انتخاب گونه هایی که قادر به اکسیداسیون بیشتر ترکیبات فلزی سولفیدی و محلول نمودن مقدار زیادی از فلزات و خروج آنها از لجن فعال فاضلاب باشند، می توان از این گونه ها به طور صنعتی استفاده کرد.

لازم به تذکر است که این باکتری با تولید SO_4H_2 می تواند در لوله های آهنی و سیمانی، خوردگی ایجاد کند [۸ و ۹] ولی چون باکتری شدیداً آتونروف و هوازی می باشد اهمیت کمتری در خوردگی نسبت به باکتری های احیا کننده سولفات دارد. کشت مستقیم آن در فاضلاب شهری و آب رودخانه نشانه عدم وجود این میکروراگانیسم به تعداد فراوان در این نمونه ها می باشد، در حالی که در نمونه آب معدنی سگزی حتی با کشت مستقیم، باکتری های زیادی دیده شده است.

گونه های جنس تیوباسیلوس قادر به رشد نیستند. لازم به تذکر است که در pH های بالاتر ($\text{pH}=2/7$)، میزان اکسیداسیون شیمیایی آهن فربسیار بیشتر از pH های پایین تر ($\text{pH}=2$) می باشد [۷] و این موضوع، اهمیت قرار دادن یک شاهد بدون تلقیح نمونه را در کنار نمونه های تلقیح شده نشان می دهد. با استفاده از کشت شاهد، می توان میزان اکسیداسیون شیمیایی آهن فرب را تخمین زد و اکسیداسیون در کشت های نمونه را با آن مقایسه کرد.

در محیط کشت جامد، رشد باکتری ها با ایجاد رسوبات در امتداد خطوط تلقیح مشاهده گردید که در مشاهدات میکروسکوپی نیز رسوبات احتمالی در اطراف جسم باکتری قابل تشخیص بود. استفاده از ژل آگارز برای تهیه این محیط کشت موجب رفع سمت احتمالی آگار برای این باکتری شد. به علت این که در محیط کشت مورد استفاده، سایر میکروراگانیسم ها به ندرت قادر به رشد هستند و به علت عدم وجود گوگرد در این محیط، رشد سایر گونه های جنس تیوباسیلوس نیز متوقف می شود، استفاده از این روش برای

منابع و مراجع

- 1- Holt, J. G., Kricg, N.R., Sneath, P.H.A., Staley, J.T., and Williams, T. (1994). " *Bergey's Manual of Determinative Bacteriology* ", 9th Edition. John Wiley. U.S.A. 433-447, 451.
- 2- Starasser, H., Brunner, H., and Schinner, F. (1995). " *Leaching of Iron and Heavy Metals from Anaerobically - Digested Sewage Sludge* ", J. Industrial Microbiol., 14: 281-287.
- 3- Blais, J.F., Auclair, J.C., and Tyagi, R.D. (1992). " *Cooperation Between Two Thiobacillus Strains for Heavy Metal Removal from Municipal Sludge* ", Can. J. Microbiol., 38:181-187.
- 4- Madigan, M.T., Martinco, J.M., and Parker, J. (1997). " *Biology of Microorganisms* ", 8th Edition, 163-169, 494-496, 575-580.
- 5- Atlas, R.M., and Barta, R. (1998). " *Microbial Ecology, Fundamentals and Applications* ", 4th Edition, New york, J.M.D. Ltd, 600-605.
- 6- Harvey, P.I., and Crundwell, F.K. (1997). " *Growth of Thiobacillus Ferrooxidans* ", A Novel Experiment for Batch Growth and Bacterial Leaching Studies, Appl. Environ. Microbiol., 63: 2586-2592.
- 7- Garcia, O., Bgham, J.M., and Tuoviner, O.H. (1995). " *Oxidation of Heavy Metals by Thiobacillus Ferrooxidans and Thiobacillus Thiooxidans* ", Can. J. Microbiol., 41:508-514.
- 8- Lawrence, J.R., Kwong, Y. T.Y., and Swerhone, G.D.W. (1997). " *Clonization and Weathering of Natural Sulfide Mineral Assemblages by Thiobacillus Ferrooxidans* ", Can. J. Microbiol., 43: 178-188.
- 9- Olsson, G.L. (1995). " *Microbial Corrosion by Thiobacillus Ferrooxidans* ", J. Industrial Microbiol., 14: 420-423.